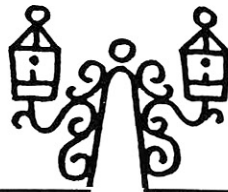

Nummisuutarit Oulussa II

Lehden sekä tekijät että lukijat joutuvat usein tekemisiin herran (naisen?) kanssa, jota puhutemme painovirhepaholaiseksi, usein jopa isolla P:llä. Sitä moka komaa kun pitää vähän liehitelläkin, toisin kuin sitä "ihtiään"! Mutta on toinenkin p-sellainen, nimittäin taittovirhepaholainen. Se **se** nyt oli tarttunut kauniisti viivanalaiseksi taitettuun pakinaani mm. Nummisuutareista.

Itsensä Kekkosen luvalla otan sen verran uusiksi, että toistan oikeassa järjestyksessä sen osan, mikä liittyy viisaan **Hannu Tarmion** hoksautukseen **Alexis Kiven** kuuluisasta em. näytelmästä. Eli Tarmion monen

vuoden muistiallakassa **Tänään** on 14. helmikuuta näin:

Tänään v. 1853 Aleksis Kiven Nummisuutarit sai kansallisen kantaesityksensä Oulussa.

Menee viisaskin vipuhun! Luultavasti tietäväsillä ja taitavalla Tarmiolla viimeistään 1989 (kirjani on nim. jo 4. painos) on ollut muutamia huononuisia öitä. Itse Alexis on saattanut puhutella häntä, enkä ihmettelisi, vaikka itse Bergbomin mahtava hahmo olisi ilmestynyt ja ääni jyrissyt, että. . .

Vuonna 1853 Alexis Stenvall oli tietenkin saattanut nähdä unia Nummisuutareista, mutta siinä vuonna hän vasta luki yksityi-

sesti stutentiksi ja haaveili kirjailijan urasta. **Nummisuutarit**, jonka alkuluonnos oli ruotsinkielinen Bröllopsdansen, valmistui 1864 ja sai valtion palkinnon 1865. Kansalliskomediamme siitä tuli vasta vähitellen. Nämä tiedothan Tarmiokin latelisi vaikka unesta herätettynä.

Hauska, että Hannu Tarmio tietää Nummisuutarien saaneen kantaesityksensä Oulussa, ja tietnee senkin, että se tapahtui vasta 26.9.1875 Oulun Seura huoneessa (ent. Westerlundin salonki), kun Suomalainen Teatteri **Oskari Vilhon** johtamana oli ensi vierailullaan Oulussa saanut komedian esityskuntoon.

Vilho itse esitti Tobiasta, maailman ensimmäinen Esko oli **Benjamin Leino**. Mukana oli myös oululainen **Arthur Abrahaminpoika Lundahl**. Ja ensimmäisen kerran oli silloin Oulussa 17-vuotias **Ida Ahlberg**, muutaman vuoden kuluva varsinainen **itse!**

Oulussa järjestettiin syksyllä 1945, ideoisijana **Helmo Haikala**, suuri kansalaisjuhla Nummisuutarien 70 vuoden muistoksi. Jo sitä ennen kirjoitti **Alpo Routasuo** Kaltioon (2/45) artikkelin Kuolemattoman huumorin merkkiteos. Tämä asia muistetaan sitten myös Kaltiossa 1/70 Oulun teatterihistoriaa

hahmoteltaessa. Ja sitten itse 100-vuotisjuhla vietettiin 28.9.1975 Oulun silloin uudessa teatteritalossa. Pääpuhujan, **Timo Tiusasnen**, juhlapuhe julkaistiin Kaltiossa 5/75, jossa juhlanäytännöstä kirjoittaa silloinen päätoimittaja **Martti Asunmaa**. Ahkerasti oli niinä päivinä asialla tällä palstalla myös allekirjoittanut Panu.

Siteerasin pakinassani myös Tarmion muistuttaman Heikki Ritavuoren murhan vuonna 14.2.1922. Näiden pakinain välissä pistäysin jälleen toisessa kotikaupungissani Helsingissä. Jälleen oli asiaa sekä Ostrobotnialle että sen naapuruudessa

olevaan Museovirastoon. Toisesta toiseen kulkiessani pysähdyin jälleen kerran kookkaan muistolaatan kohdalle Nervanderinkadulla. Siinä laatassa kerrotaan, että tässä, kotiovensa edustalla, sai salamurhaajan luodista surmansa sisäministeri **Heikki Ritavuori**. . .

Asiasta kiinnostunut voinee tietosanakirjoista katsoa, mistä silloin oli kysymys!

Pyydän saada lopuksi oikaisuta ajatusvirheen 25.4.93 pakinani alussa. Mainitsen 1. palstalla opuksen Meidän maa, mutta tarkoitan mahtavaa **Oma maa** -sarjaa. Virheestä voin syyttää vain vanhaa päätäni.